

Van een liefdevol bericht aan jezelf tot een innige vriendschapsverklaring: soms biedt een ring of een armbandje net genoeg plaats om er iets belangrijks in te graveren. Door **Katrien Elen** Foto's **Eva Donckers**

MAG IK JE HAND LEZEN?

“OTHELLO”
QUINTEN PROVÉ (31),
KOFFIEBRANDER
BIJ OR COFFEE

— “Mijn grootvader is bij het begin van de coronacrisis overleden. Voor mij was hij een voorbeeld. Hij stond positief in het leven en is altijd heel aanwezig geweest. Zo bracht

hij ons naar onze hobby’s en heeft hij mee het ouderlijk huis verbouwd waar ik vandaag woon met mijn gezin. Wat hij voor mij betekende, wil ik zijn voor mijn omgeving. Na zijn dood wilde ik graag een rouwjuweel om hem te herdenken. Omdat hij een zegelring had en ik dat wel mooi vond, besloot ik om er zelf ook een te nemen. De ring vond ik bij juwelier Elisa Lee, de lijntekening is gemaakt door tattoo-artieste Stiene Van Schepdael op basis van een portret van mijn

opa. Ik liet ook een beetje van zijn as verwerken in de ring. En aan de binnenkant liet ik de naam van mijn zoontje graveren: Othello. Die is geboren in 2021 en kreeg als tweede naam Georges, naar mijn grootvader. Het idee is dat ik de ring later aan hem kan doorgeven.”

“YOU ARE MY SUNSHINE”
KATO DENEYS (27),
EIGENAAR KOFFIEBAR
FIKA LAB IN LEUVEN

— “Ik heb mijn man Gil ontmoet tijdens mijn studententijd. Vrij snel is hij tegen mij ‘*You are my sunshine*’ gaan zeggen, naar het liedje van Johnny Cash. Hij zong dat nummer ook heel

vaak, soms op de meest onverwachte omenten. En toen we het jaar daarop samen op kot gingen, schreef hij die woorden in krijt op de muur van de gemeenschappelijke tuin. Ondertussen staat de tekst ook op mijn verlovingsring. Gil wist dat ik van simpele ringen houd. Aan een vriendin van de familie vroeg hij om een eenvoudige zilveren ring te maken, met daarin ‘*You are my sunshine*’. Zijn aanzoek heeft hij goed geheim gehouden. Ook voor mij kwam het als een verrassing. We waren nog geen vijf jaar samen toen

hij me de vraag stelde tijdens een weekendje weg in Duitsland. Heel schattig!”
“Tot onze openingsdans heeft ‘*You are my sunshine*’ het niet geschopt. We hadden geen traditioneel huwelijksfeest. Zo lieten we bij wijze van ceremonie een lijntje op onze vingers tatoeëren waarop onze zelfgemaakte trouwringen passen als een soort puzzelstuk. Maar op de cantus na afloop van ons vrijgezellenweekend hebben de vrienden van onze studententijd het liedje wel samen gezongen.”

“BREAST FRIENDS FOREVER”
ZOË GEUSENS (32, JOBCOACH)
EN NAOMI DE KEERSMAECKER
(36, TEAMCOACH)

— Naomi: “In de herfst van 2019 was ik aan het afkolven in het borstvoedingslokaal op het werk toen Zoë per ongeluk binnenviel. Ze was vergeten aan te kloppen, maar het contact was gelegd. Ze informeerde naar mijn kolf-beha waarmee ik handenvrij kon kolven. Van het een kwam het ander: we stuurden berichtjes en zagen elkaar een eerste keer buiten het werk samen met onze baby’s. Ideaal, want als jonge mama heb je niet zoveel tijd om alleen met vriendinnen af te spreken. Toen kwam corona. Een hele periode konden we elkaar niet zien. Toch hielden we contact. Onze zoontjes hebben zelfs eens met elkaar gefacetime-d.”

Zoë: “Om onze vriendschap te vieren, liet ik een paar jaar geleden voor Naomi’s verjaardag armbandjes maken met daarop een tekening van een paar borsten en aan de achterkant de tekst *‘Breast Friends Forever’*. De borstvoeding ligt immers aan de basis van onze vriendschap. We moedigden elkaar aan om vol te houden, wisselden borstvoedings-thee uit of stuurden elkaar grappige memes. Ondertussen heeft onze vriendschap zich verdiept. Terwijl onze zoontjes in de speeltuin zitten, eten we iets lekkers en praten we bij: over het moederschap, maar ook met persoonlijke problemen kunnen we bij elkaar terecht.”

“GO MAKE ME A SANDWICH”
LINNE SNYKERS (37),
UITBATER BAR OSWALD
IN GENT EN BRUGGE

— “Vandaag baat ik samen met mijn man twee cafés en een feestzaal uit, maar in het begin van onze relatie kon ik helemaal niet koken. Aardappelen maakte ik in de micro-golfoven. Elewout had daar wel wat commentaar op. Soms liet hij vallen dat het eten niet genoeg gekruid was. Mijn vrienden vonden hem kritisch, maar ik vond het goed dat hij tips gaf om het beter te doen, want tien jaar later kan ik supergoed koken. Ook daarbuiten communiceren we vaak op een aparte manier. Soms heel liefdevol, soms sarcastisch. Zo liet Elewout met Valentijn een keer *‘Damnit woman, go make me a sandwich’* achter op mijn Facebook-wall. Andere mensen vinden dat misschien aanstootgevend, voor ons is dat grappig. We houden niet van het commerciële gedoe rond Valentijn.”

“In 2019 vroeg Elewout me ten huwelijk op 1 april, op de tweede verjaardag van onze zaak en in aanwezigheid van 150 gasten. Ik dacht dat het een grap was. Hij zei er meteen bij dat we maar zo snel mogelijk een zaal moesten zoeken om te vermijden dat er prinsessen-ideeën zouden ontstaan. In drie maanden regelden we alles, ook de ringen. Toen de juwelier vroeg welke boodschap er in mijn ring moest, zei Elewout direct: *‘Go make me a sandwich’*. Ik herinner me dat die vrouw heel hard moest lachen, maar dat is het geworden. Dat is onze humor en de liefde van de man gaat door de maag.”

“NIEMANDS MEESTER, NIEMANDS KNECHT”
KATELIJNE DESSEIN (55),
MUZIEKLEERKRACHT

— “Toen ik 38 was, heeft mijn man mij abrupt verlaten. Lang heb ik gedacht en gehoopt dat hij wel zou terugkomen. Maar dat gebeurde niet. Een paar keer heb ik geprobeerd een nieuwe relatie te beginnen, maar eigenlijk bleef ik vasthangen aan mijn ex. Tekenend is dat ik het doosje met mijn verlofings- en huwelijksring soms open op mijn nachttafeltje legde met een roos daarbij. Heel theateraal. Andere keren begroef ik de ringen in een bloempot. Zo kon het niet verder. Rond mijn vijftigste belandde ik in een zware depressie. Dankzij therapie ben ik eruit geraakt, kreeg ik inzicht in mijn patronen en leerde ik om mezelf graag te zien. Om die periode af te sluiten, besloot ik om te trouwen met mezelf en liet ik mijn verlofings- en huwelijksring versmelten tot een nieuwe. In die ring staat ‘niemands meester, niemands knecht’. Die woorden herinneren me eraan dat ik nooit meer wil smeken om liefde te mogen geven aan iemand die ze niet wil krijgen en om altijd in mijn eigen kracht te staan.”

